

[Industriministeren]

være i den retning, regeringen ønsker at vi skal bevæge tilsynet.

Hr. Svend Heiselberg var inde på spørgsmålet om 30 pct.s-grænsen for, hvad pengeinstitutter kan have af aktier i andre pengeinstitutter. Her vil jeg godt præcisere, netop da dette tema er aktuelt i diskussionen for øjeblikket, at hvis forholdet er det – og her vil jeg gerne se nogle konkrete påvisninger – at man faktisk som minoritet ved hjælp af de 30 pct. i givet fald kan skabe en konkurrenceforvridning ved på grund af manglende tilslutning på generalforsamlingen at forhindre en naturlig kapitaludvidelse f.eks., er regeringen indstillet på at se på denne grænse og i givet fald sætte den ned.

(Kort bemærkning).

**Erling Olsen (S):**

Kun om tilsynets funktion. Efter min mening er det tilsynets ansvar at skride ind og stoppe på et tidspunkt, hvor noget af aktiekapitalen er tabt, men man ikke er nået til indskydernes midler. Det er ikke detailkontrol, men det er dette med centralt at være på pletten. Aktionærer må gerne tabe penge, indskydterne må ikke. Det er det, tilsynet skal sørge for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

#### 10) Første behandling af lovforslag nr. L 61:

*Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokalradio og fjernsyn).*

Af kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 4/11 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 11 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

#### 11) Første behandling af lovforslag nr. L 64:

*Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Finansiering af lokalradio- og fjernsynsvirksomhed).*

Af Birte Weiss (S), Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.

(Fremsat 5/11 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

### Forhandling

**Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):**

De forslag, jeg har fremsat, skal jeg ikke sige meget om, for de har været fremsat flere gange. Forslagene om reklamefinansiering og distriktsblades adgang til at drive lokalradiovirksomhed har været fremsat flere gange i 1985-86, senest ved et ændringsforslag, som blev stillet af regeringspartierne i maj i år. Dagbladsforslaget har været til behandling i februar i år, og vi har ikke ændret standpunkt, men vi håber, at der er sket andre udviklinger, som kan gøre, at vi kan komme videre, end vi er kommet tidligere.

Det, jeg først og fremmest skal tage stilling til her, er det lovforslag, som er fremsat af S og SF om et statstilskud på 100 mill. kr. til lokalradio- og lokal-tv-virksomhed. Det kan jeg også gøre ganske kort, for det kan regeringen og jeg ikke tilslutte os.

Vi har tidligere drøftet forslag om statsfinansiering, statstilskud. Jeg vil hellere kalde det offentlige tilskud, for da vi drøftede det sidst, var der tale om en støtteordning, som var en kombination af statsmidler og kommunale midler.

Jeg har mærket mig, at Socialdemokratiet specielt ved denne lejlighed har trukket de kommunale midler ud. Det er i hvert fald klogt. Nu skal jeg ikke sige andet om det, fordi jeg afviser forslaget generelt, men som vi gjorde opmærksom på, da vi sidst behandlede dette, ville kommunale midler omgående udløse krav om bloktilskudskompensation, således at der ville blive tale om statslige midler i det hele taget.

Af principielle grunde mener jeg det vil være forkert, bl.a. fordi det vil fastlåse systemet, og det vil, sådan som forslaget er formuleret, hvor det først og fremmest skal være en støtte til lokal information, lokal oplysning, og ikke en støtte til andre dele af virksomheden, blive meget kompliceret at udarbejde de nøgler, som man forventer at Kulturministeriet skulle være i stand til at udarbejde for at kunne afgøre, hvordan beløbene skal fordeles efter de forudsætninger, som ligger i forslaget.

Jeg skal ikke sige mere, for jeg har ved tidligere lejligheder meget grundigt kommenteret